METSÄNOMISTAJA

Yhteiskunnan kannalta investoinnit metsätalouteen ovat tehokasta elvytystä. **METSÄJOHTAJA JUHA HAKKARAINEN, MTK**

KOLUMNI

Joskus ruusujakin

Erään maakuntalehden pääkirjoituksessa kritisoitiin etujärjestöjä siitä, että ne antavat hallituksen talouspoliittisista linjauksista ainoastaan risuja. Viime torstaina sovittu valtiontalouden kehys ansaitsee metsätalouden osalta myös ruusuja.

Saatujen tietojen perusteella näyttää siltä, että kestävän metsätalouden rahoituslain mukainen panostus metsätalouteen ei enää laskisi, pikemminkin päinvastoin. Ilmeisesti myös pienpuunenergiatukirahat olisivat säilymässä.

Yhteiskunnan kannalta investoinnit metsätalouteen ovat tehokasta elvytystä. Pienellä julkisella panostuksella saadaan yksityisiä investointeja liikkeelle ja työpaikkoja aikaiseksi. Realiteetti on, että ilman yhteiskunnan kannustimia pienpuun käyttö energiaksi loppuisi.

Biotalouden näkökulmasta budjettiraamissa linjatut investoinnit bioenergian ja raakapuukuljetusten turvaamiseksi ovat enemmän kuin tärkeitä.

Hallituksen tavoitteena oli nimenomaan vauhdittaa yrittäjyyttä ja talouskasvua. Tässä on risujen paikka. Metsäsektorin keskeiseksi pullonkaulaksi uusien investointien toteuttamiselle on mainittu – innovaatioiden ja kilpailukyvyn puuttumisen lisäksi – suomalaisten puumarkkinoiden epävarmuus.

Kehittämällä metsätaloutta elinkeinona, aivan samoilla opeilla ja kannustimilla kuin muutakin yrittäjyyttä, puumarkkinoiden tulevaisuus turvattaisiin parhaiten.

Keinoista ei ole pulaa. Esimerkiksi hallitukselle talvella jätetty Metsätilojen rakenteen kehittämistyöryhmän esitys käsittää yhdeksänkohtaisen toimenpideohjelman, jonka vaikutukset olisivat niin metsätalouden, metsäteollisuuden kuin valtiontaloudenkin kannalta positiiviset.

Kasvun eväitä hakiessa näihin keinoihin olisi pitänyt tarttua. Varsikin, kun vasta muutama viikko sitten vuorineuvos Eloranta linjasi raportissaan Investointeja Suomeen, että yksi merkittävimmistä biotalouden liiketoimintamahdollisuuksista on puun käytön lisääminen.

Ruusuja ansaitsee myös se, että hallitus piti kiinni linjauksestaan, ettei kiinteistöveroa laajenneta maa- ja metsätalousmaahan. Jostain kumman syystä spekulaatiot ja kannanotot metsien kiinteistöverosta ryöpsähtivät taas budjettiriihen alla liikkeelle.

Logiikka näiden spekulaatioiden taustalla on mahdoton ymmärtää, mitään elinkeinoa ei kehitettä kustannusrasitusta lisäämällä.

JUHA HAKKARAINEN on MTK:n metsäjohtaja.

juha.hakkarainen@mtk.fi

Jätä oma ilmoitus – *kaiken varalta*
p. 020 413 2321
fax (09) 694 4766
ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi
MAASEUDUN TULEVAISUUS

Metsävaratieto lisää kilpailua

Metsäyhtiöt saavat nykyisin käyttöönsä yksityismetsien metsävaratiedot, jos metsänomistaja antaa siihen suostumuksensa. Metsäliiton mukaan tämä lisää kilpailua metsäpalveluista.

JAANA KANKAANPÄÄ

Metsäyhtiöt haluavat hyödyntää metsävaratietoa puukaupassa ja metsäpalveluiden tarjoamisessa. Kuvassa tutkitaan yksityismetsän käyttöä ohjaavaa metsäsuunnitelmaa.

Metsäyhtiöt ovat tyytyväisiä, että myös ne pääsevät metsänomistajan luvalla viranomaisten keräämiin metsävaratietoihin käsiksi.

Yhtiöt aikovat käyttää tietoja sekä puukaupoissa että metsäpalveluissa.

Metsäkeskusten keräämien metsävaratietojen käyttöä selkiinnytettiin vuoden alusta. Lähtökohtana on, että metsänomistaja päättää ketkä saavat käyttöönsä tarkemmat tiedot hänen metsistään.

Metsävaratietoja on käytetty metsätalouden alueellisessa suunnittelussa ja laskelmissa ja niiden pohjalta on laadittu yksityismetsänomistajille metsäsuunnitelmia.

Metsänomistaja voi edelleen tilata metsävaratietoihin perustuvan metsäsuunnitelman haluamaltaan taholta. Hän voi myös tilata tiedot itselleen tai antaa ne palvelujen tarjoajan käyttöön.

Kilpailu tasoittuu

Metsävaratieto helpottaa puukauppaa tai metsänhoitotöitä suunnittelevan metsäammattialaisen urakkaa.

Tietojen jakamisen mahdollisuus myös tasoittaa kilpailuasetelmaa.

”Metsävaratiedon käyttömahdollisuus vie eteenpäin puukaupan ja metsänhoitopalveluiden kilpailua. Se on hyvä asia”, näkee metsäjohtaja **Juha Mäntylä** Metsäliitosta.

Tähän asti metsävaratietoa on hyödynnetty metsäsuunnitelmia laatineiden metsäkeskusten lisäksi lähinnä metsänhoitoyhdistyksissä.

Mäntylän mukaan Metsäliitto aikoo ilman muuta käyttää metsävaratietoja hyväkseen. Se on yksi askel, jolla yritys pääsee suuntaamaan palvelunsa entistä tarkemmin metsänomistajan tarpeen mukaiseksi.

Metsäteollisuus ry toivoo, että metsävaratiedon tehokas käyttö korvaa osaltaan pirstoutuneen metsien omistusrakenteen aiheuttamia haittoja.

Suostumus vaaditaan

Yhtiöt saavat metsänomistajan tiedot vain metsänomistajan nimenomaisella suostumuksella. MTK suosittelee nyrkkisäännöksi, että jos luottaa palvelun tarjoajaan, tietojen antamiseen kannattaa suostua.

Lupavaatimus koskee kaikkia. Yhtiöiden ja palveluyritysten lisäksi myös metsänhoitoyhdistyksen on pyydettävä lupa tietojen saamiseen.

Suostumuksen metsävaratietojen luovutukseen voi peruuttaa ilmoittamalla siitä yhteistyötaholleen.

Metsäkeskuksen metsävaratietorekisterissä on myös metsänomistajan yhteystiedot. Niiden saamiseen ei tarvitse pyytää lupaa. Yhteystietoja metsäpalveluyrittäjät tai muut tahot voivat käyttää markkinointitarkoitukseen.

Halutessaan metsänomistaja voi kieltää yhteystietojen luovuttamisen ilmoittamalla siitä erikseen metsäkeskukseen. Myös pelkkä yleinen suoramarkkinointikielto riittää.

JARMO PALOKALLIO

METSÄSTÄ LYHYESTI

Joensuuhun sata puurakenteista opiskelija-asuntoa

Joensuuhun rakennetaan kuuteen puurakenteiseen pienkerrostaloon sata opiskelija-asuntoa.

Stora Enso toimittaa taloihin ristiinliimattuun sahatavaraan eli clt-levyihin perustuvat puuelementit.

Taloista tulee Stora Enson mukaan lähes passiivienergiataloja.

”Joensuun Elli on iso askel matkallemme kohti uudenlaista rakentamisen kulttuuria Suomessa. Ennen kaikkea kohde on osoitus puupohjaisten ratkaisujemme erinomaisesta kilpailukyvystä”, sanoo aluejohtaja **Janne Manninen** Stora Ensosta yhtiön tiedotteessa.

KIRJA

KARI SALONEN

Hyvin hoidetun metsän tuntee siitä, ettei sieltä ole saatavissa energiapuuta vaan tukkia ja kuitupuuta, Jouko Juurikkala sanoo.

Puuntuottaja jakaa menestyksen oppinsa kaikkien hyödyksi

Metsätalouden kannattavuudesta kiinnostuneille metsänomistajille on nyt hyvää tietoa yksissä kansissa.

Martti Linna on toimittanut kirjaksi sysmäläisen metsäyrittäjä **Jouko Juurikkalan** puuntuotannon ja puukaupan kokemuksista karttuneet menestysopit 1950-luvulta nykyhetkeen.

Kirjan nimi Juurikkalan 500 mottia puhuttelee. Juurikkalan uudistushakkuista lähtee puuta hehtaarilta kokolailla kaksi kertaa enemmän kuin yksityismetsistä keskimäärin.

Oikein ajoitettu tehokas metsänhoito lyhentää puuston kiertoaikaa. Kirjan kansikuvan 60-vuotiaassa kuusikossa on puuta 650 kuutiometriä hehtaarilla, harvennuksista on jo myyty 130 kuutiometriä.

Maan tuottokyvyn täyskäyttö on Juurikkalan perusoppia. Hän arvostelee Tapion harvennusohjeita. Niitä noudattaen kuusikot harvennetaan liian voimakkaasti, mikä pienentää tukkitiliä.

Kerralla kuntoon

Juurikkala karttaa turhaa työtä. Taimikonhoidon vaiva ja kulu on vähäinen, kun uudistuskypsässä metsässä torjutaan vesakoituminen kemiallisesti ennen avohakkuuta tai kohta tuoreeltaan hyvin näkyvän istutustaimen ympäriltä.

Tie säästää kulkukuluja metsänhoidossa.

Kirjasta löytyy hieno esimerkki, kuinka pieni tienpätkä suonotkon yli muuttaa talvileimikon läpi vuoden korjattavaksi. Tilihän siitä tulee, kun myy kovaan kysyntään kelirikkoleimikon.

Linna onnistui työssään hyvin. Kuvitus havainnollistaa kerrottua. Mitatut numerot metsistä ja ajankulusta saattavat hämmästyttää monia. Itä-Hämeen rehevä maa antaa osaajalle paljon.

Miksi tuottaa töitä moneen kertaan ja kasvattaa 250 kuutiometriä puuta hehtaarille 85 vuodessa, kun voi päästä 65 vuodessa 600 kuutiometriin? Se selviää kirjasta. Lukekaa!

Suosittelen kirjaa metsänomistajille, opiskelijoille, ammattiväelle ja erityisesti tutkijoille, jotka rakentavat kalliita kokeita jatkuvan kasvatuksen ja pienaukkopuuhien tutkintaan.

Kirjan huumori viehättää. Vain se surettaa, kuinka etäälle maan keskimääräinen yksityismetsätalous neuvojineen jää työtuloksissa Juurikkalan saavuttamista, oli mittana sitten nettoeuro tai kuutiometri.

JUHA AALTOILA

Martti Linna (toim.): Juurikkalan 500 mottia. 115 sivua. Metsäkustannus.